

He vist un poble determinat a guanyar

GABRIEL RUFIAN

Reproduït d'El Matí Digital www.elmati.cat (dia 27 de juliol)

He vist fer una revolució amb pancartes, escenaris, cadires plegables i micròfons. He vist petits, mitjans i grans responsabilitzar-se d'una victòria. He vist a molts sortir de fàbriques, oficines i cases i dedicar el seu temps lliure a explicar als carrers a qui vulgui escoltar-los el futur que imaginem. He vist llàgrimes en ulls que han perdut tant que solament es mereixen guanyar. He vist a la mateixa taula gent que mai no ha pensat de la mateixa manera, emocionar-se i il·lusionar-se de la mateixa manera. He vist grans polítics claudicar davant de grans reptes. He vist petits polítics enfadar-se davant d'aquest repte. He vist gent petita fer-se gran i he vist gent gran fer-se petita. He vist barris sencers escoltar els seus

veïns demanant que s'alcessin d'una vegada. He vist un poble sencer agafat de les mans. He vist joves ensenyar a gent gran i gent gran aprendre novament. He vist un pagès jubilat arrencar més aplaudiments que emigrants pensadors. He vist grans abraçades entre grans enemics. He vist moltes persones sota la pluja repartir tríptics fets per ells mateixos. He vist els últims arribar primer i els primers sense arribar encara. He vist gent ordinària fent coses extraordinàries. He vist reunions importants intrascendents i reunions intrascendents importants. He vist acords increïbles. He vist una llista de tots per a tot i per a tothom. He vist qui deia que no dir que sí, i qui deia que sí, dir que potser. He vist actes de

generositat política gegantins. He vist com el que és de debò sempre guanya i el que és mentida de vegades perd. He vist qui no podia poder, i qui no volia voler. He vist perdre la por en directe. He vist recuperar banderes oblidades. He vist recuperar la memòria. He vist qui no volia ser algú ser-ho i qui volia ser algú no ser-ho. He vist els millors poder arribar a ser-ho. He vist esperes eternes arribar al seu final. He vist un poble determinat a guanyar. He vist tantes coses que puc estar una vida sencera explicant-les. He vist tant que ja podria deixar-ho. He vist tant que sé que veuré aquest poble guanyar per tants i tants i aquest país ser el que vulgui ser per a tot i per a tothom. Ho he vist i ho veuré. ♦

Cap com aquesta!

ANDREU SALOM I MIR

Durant molts anys (massa anys!) havíem esperat un canvi polític important en la nostra terra. Una vegada rere l'altra el PP s'havia mantingut fort, per bé que hagués perdut dues eleccions. Però sempre hi era a l'aguait, amenaçador i provocatiu. Tot i poder perdre la majoria absoluta se sentia segur i amb un suport molt ampli. Això ara ha canviat. El poble ha inaugurat, cansat de tanta estultícia, de tants despropòsits, una nova etapa que, si no ens equívocam gaire ni feim les coses gaire malament, pot ésser llarga i fructífera. Sentiu-la, la joia d'aquest moment, parafrasejant el president Macià.

Des de la nostra perseverança, els mallorquins (i els menorquins, eivissencs i formenterers) hem demostrat que tenim encara un bon futur. Colonitzats, sí, sotmesos a un Estat que ens és advers, sí; però ara, almenys, hem recuperat un gran bocí de dignitat i d'autoestima. El nostre poble comença a demanar més, a voler més, a reaccionar, en definitiva, davant les injustícies i les agressions.

La nova situació política és extraordinàriament estimulante per al país i per a la nostra gent. És una ocasió única que pot marcar un punt d'inflexió respecte al que és democràticament i nacionalment assumible i el que no ho és. És la

mesura en què ens pot indicar on volem arribar com a collectivitat, així com el que ens convé fer per a assolir quotes de llibertat i de redreçament nacional. No podem oblidar que vivim en una situació colonial des de fa tres-cents anys, com a conseqüència d'una ocupació forçada *manu militari*. El nostre poble té tot el dret a ésser lliure i a tenir uns governants que vetllin pels nostres signes d'identitat, pel nostre futur, i que, ineluctablement, col·laborin estretament amb la societat civil perquè algun dia sia possible el nostre alliberament nacional. Com deia el poeta: «Tot està per fer i tot és possible». ♦